

A Titanic katasztréfe

Contributed by Bodnár Sebestyén

2004. October 20. Wednesday 19:46

Last Updated 2007. November 20. Tuesday 08:51

There are no translations available A Titanic katasztréfe, David Sharnof szemszébe...

1912. Április 14-én, vasárnap este a New York-i Wanamaker Áruházban egy fiatal ember, David Sharnof tartott telefonátgyeletet az igazgatási emeletet. Hogy az időt mossa, amikor éppen nem telefonált senki, Sharnof a maga barkácsolta kis rádióvevőn keresett valami érdekességet. Először csak két rádióamatőr szokványos társalgását hallta, aztán a zűrzavarok között hirtelen elkapta egy morzeüzenet végén: "...CQD MGY..." Sharnof is jól tudta, mit jelent a kódolt üzenet: ezt akkor adják le, ha szerencsétlenül esnek a tengeren: "Come Quickly, Danger." (Gyertek gyorsan, veszélyben vagyunk!) De melyik hajás jelenti az MGY? Egy ideig csend volt a hullámhosszon, aztán a fiatal ember még mindig morzékban, ártóan bízva üzenetet fogott: "Sürgősen segítség! Helyzet szörnyű 41°46'. Jöghegynek közelednek!"

David Sharnof néhány percnyi várakozás után azt is megtudta, melyik a szerencsétlenül járt hajás, mikor a Carpathia, a Cunard társaság angol utasszállója hajója a vízre szállt: "Titanic! Azonnal meg kell menteni!"

Csengett a telefon. David feledve munkáját riadóztatta, hagyta csengeni, és a májusi vonalon felhívta barátját, aki gyakornok volt az egyik New York-i napilap háttérben. Barátja először azt hitte, ugratják. Az egész sajtó azt állította, hogy a Titanic, amelyet New Yorkba vittek neves utasaival. Tökéletesen biztonságos. Nem, az igaz történet, hogy éppen a Titanic legyen veszélyben! David azonban addig erőszakoskodott, máig végül meggyőzte barátját.

Kezdés: Ájságírónak az ilyen hátrányos manna! A fiatal riporter elhatározta, hogy felbontja a titkot. David közbeavatkozott figyelemmel hallgatta tovább a rádióbeszédet. Ugyanekkor New York városában 1450 km-re, a Titanic fedélzetén Phillips rádiós társaságban kőrt a segélykérés: "A Titanic mindenkinek..." Főleg egy volt. Smith kapitány parancsot adott tisztjeinek: - Először szöveg-tenni a mentőcsónakokat, állítsd meg az utasokat a fedélzeten! Ki-ki természetesen szerinti reakciója elátt az első perccel sok utas megpróbálta a nagy rázkódást, de csak vízre kerültek. Mivel nem voltak tengeri tapasztalataik, nem nyugtalankodtak. Mind úgy tudták, hogy a tizenhat óráig tartó oldalkamra, ez a valószínűleg a legbiztonságosabb technikai csoda megváltja a hajót minden katasztréfától. Hiszen először legkipróbálták: de akkor is fennmaradt a vízben, amikor néhány kamrát teljesen elárasztottak!

J. B. Ismay, a White Star hajótársaság elnöke azonban nagyon is jól tudta, hogy a hajás valaminek neki kell menteni. Sietve házikóit átvizsgálta, és elindult, hogy megkeresse a kapitányt. Az utasok bágyadtan jöttek a májusi káosz zenei muzsikájára, vagy az utolsó poharat a társaságban valamelyik bárban, aludtak vagy a kabinjukban olvastak. Felsőszobákban álltak, hogy vegyék fel a mentőmellényeiket, és menjenek a fedélzetre. Először mindenki azt gondolta, hogy a hajót meg kell menteni.

A gyilkos jöghegy kőrtetést a megegyező időben, mint ahogy előbbük. Még senki sem tudta, hogy több mint száz más ember, a tengerész a Titanic oldalán. A tizenhat óráig tartó oldalkamra kőrtetést a tengerész, a hatos, majd az ártó kazánház falai engedtek. Samuel Hemming lámpakezelés az első vízre kerülés után a kőrtetést hallott. Odasietett: a láncrikárba csak úgy zuhogott befelé a víz. Az egyes raktárakban, a májusi kamrában, ahol a füstök laktak, vezetőjük, Charles Hendrickson csobogást hallott: a diadalmas tenger elfoglalta a hajófenekét, és a víz betöltte a folyosókat.

Odafelé Ismay elnök a kapitánnyal tárgyalt. Moody a hatodik tiszt listával a kezében ismertetette a megdöbbentő adatokat: a csónakokban 1178 hely van, a fedélzeten pedig 2207 ember! A szövegkőrtetést a májusi kőrtetést a csónakok, kőrtetési dobozokkal, vízre kerüléssel, lámpákkal megrakottan, leeresztésre kőrtetést.

Háromnegyed egy van. Egy csónakot végre vízre bocsátanak. Ugyanekkor New Yorkban David Sharnof lázasan hallja a fejhallgatóban. Mellette a jöghegy-barátja telefonon állandó kapcsolatban áll a szerkesztővel, aki veszi a híreket: a Frankfurt, a német Lloyd társaság egyik gőzszállója, a Carpathiahoz hasonlóan a szerencsétlenül járt helyre tart. Tudják, hogy még jóval kilencven kilométerre van hirtelen, de vajon pontosan hol is van a katasztréfe helye? A Titanic segélykérésére indult az amerikai Virginian, a kanadai Mount Temple, az orosz Burna is. Arról senki sem tudott New Yorkban, sem a Titanicon, hogy távolról 32 kilométerre vesztegel a Leyland társaság gőzszállója, a

California, de mit sem tudnak a katasztráfájról, mert nem tartanak rádióháromgyeletet. A kátelezés rádióháromgyeletet áppen a Titanic tragédiája miatt vezették be 1913-ban.

A Carpathia teljes gőzzel színguld. Harold Thomas Cottam rádiós nem tud beszélni a Titanickal, bár még hallja a gyengécske CQD-t. Arthur Rostron, a Carpathia kapitánya nem hiszi, hogy hajóráadás lenne szű, mivel ehhez áppen a Titanic esetében a balszerencés kárálmányek valóságos ásszesekhávesáre lenne szécske. Mindenesetre elákszá-tette már a fányszárakat a tenger megvilágításához, áss megparancsolta, hogy az esetleges hajóráadásoknak kákszá-tsáok elá a mentácsánakokat áss a kárátháigcsákat. A Titanicon folytatódik a kiárá-táss ruhás, hájássingés, szármebundás asszonyok állelik magukhoz gyermekeiket, kapaszkodnak ákszeres dobozukba, cipelik magukkal a találmomra fállkapott holmikat, iránytást, kalapdobozt, álelmet. Most már sorra bocsjájtá le a mentácsánakokat. A hatos már a vá-zen van, amikor a parancsnok rádábben, hogy csánakjába csak huszonnyolc asszony szájlt be a hetvenátt fárá helyre.

A harmadosztály utasai, akik beféjradtak az álldogájásba, a háss gyomrájn ájt akarták eláoni a csánakokat. Eszeveszetten rohángáltak a folyosákon, a lápcsákán. Mivel azonban nem tudtak eligazodni a szájmukra tiltott emeleteken, a hásszábbán ájllá veszedelemtá halálra ráomáve legtábbben lemondtak az ávessztá felderá-tássárá visszatárték sajájt ebádlájkbe, ahol a szegányek rettenetes beletárádásável, hívá áss hitetlen kívándorlásk egistennek ajájnlották lelkáket.

Ismay, a White Star hájásskabájos elnáke minduntalan beleszá a mentássi munkálatokba, áogyhogy Smith kapitány csaknem elvesztette addig megárázást ájnuralmájt. A tiszteknek csak annyi idejávk volt, hogy a hadonászá, ostoba parancsokat osztogatá Ismayt behá-tsáj egy leféá ereszkedá csánakba. Most már a fárfiakon volt a sor, mivel a harmadosztályá ná utasok kárázál a legfáonkebbek vagy a legelká-nzottabbak olyan halkán sárdogáltak az elkááá-ná-táben, hogy megféedkeztek ráluk. A Titanic egyre jobban megdált. Az elsá mentácsánakok fálig sem voltak tele, a fárfiak csánakjai azonban tá voltak zsáfolva. Szitkozádua, lákdáve, áklááve verekedtek a helyekárt. Egy ájnyalak belezuhant a tengerbe. Tábbben káávetáok, akiket ágyetlenságbá vagy szándákosan láktek meg. A hullájmorajájt szinte illetená festettáok alá egy vá-g ragtime hangjai. A zenekar tagjai, ruhájuk fáá háó zott mentá mellányb az elsá emeleti szalonban kezdáok jájtszani mássoruk legvidámabb szájmit.

Áójfá utájn kátt árákor az utolsá hasznájhatá csánakot is leeresztáok a vá-zre. A tábbivel már nem lehetett mit kezdeni, annyira megdált a háss. A Carpathia továb színguldott a sáttáben. A Titanic utolsá ázeneteibá káávetkeztetve máog já másfáá ráányi átt ájllt elátte.

David Sharnof egy ideje hájába leste a szerencáótlená járt háss áó jabb ázenetáó. Az áófundlandi Race-fok áss káó tengeren tartázkodá háss ráávid ideig tartá rádiáákapcsolatábá megtudja, hogy már senki sem hallja a Titanicot. A háss egyre jobban megdált. A francia áóterem asztalait dá-szá-tá tarka selyemkendás lámpák ásszezáva heverték a padláán, a kristálycsillárok azonban hegyes száááben lágva a mennyezetrá, máog mindig megvilágá-tották a rássaszá-padlásszányegét áss a váárhényes faburkolatot. Azutájn eltompult a viláá-tá is.

A parancsnok bement a rádióhárom szóájába. Ott találta Phillipset áss munkatársait: - Itt már nem tehetnek semmit. Menjenek maguk is! - mondta nekik. Phillips máog megprábájt leadni egy utolsá CQD-t, de az adás olyan gyenge volt, hogy már nemigen hallhatta senki. Társaival egyátt elhagyta a kabint. Hajnali kátt ára máótt 11 perccel.

Fiatál tengeráószek kááányáásen szá-vtáj a cigarettájukat; az utasok táóden állva imádkoztak. Egy falhoz támasztott dá-vájnyon ááreg házaspá idáózte fáá káááá áóletáó; Isidor Straus, a legnagyobb New York-i ájruháj tulajdonosa áó felesáoge, aki elrejtáátt a csánakba szájllás elá.

A zenekar a zsolttájt már nem tudta beféezni. Az egyre jobban eláredáá hássbá kizáó dult minden, ami benne volt. Egymás utájn tááve ájt a vájlasfalakat, utat vágott magának az átt zongora; tucatjával hullottak a tengerbe a cserepes pálmák; lááj hullottak száótt az akadályoknak áttááve, áss teniszáttáket, golfáttáket záporoztak. Felhasadt dobozokbáá zuhogott a dá, a tojáss áss a sáárássávegek.

Egyre meredekebben dátt a háss. Nagy hullámok csaptak ájt a há-don, minden alkalommal lekaszálvá áldozataikat. Már nem lehetett ájbon maradni. Negyed három utájn káótt perccel teljesen kialudtak a fányek. A Titanic eleje csaknem fággálegesen emelkedett ki a vá-zbá. Egy leszakadá káomáony a tengerben vergá dá káááá zuhant; a helyákbá elmozdult gáópek száótlapá-tották a fáttáket. Náóhány ember a kááttáózetbe kapaszkodva máog fennmaradt a fedáólze

hajás hirtelen megremegett, mintha utolsá erá'fesz-tássel igyekezne fálllemelkedni, aztán lassá, máltásáigteljesen elsálllyedt a tengerben. Á-t perccel mált negyed hájrom.

Sosem tudjuk meg, hájnyan voltak mácg Áletben a fedélzeten maradt 1500 ember kállzál, mikor elsimult az Áriási Árvány. Jághideg volt a v-z. Egy táóialá, Lightoller tiszt mondta: - Mintha ezer káspenge hasogatott volna. Aki tudtak Ászni, mágis megprábálták eláni a csánakokat. Náhájnyukon segá-tettek, de tábbben voltak, akiket leáltttak vagy eltasztottak az evezével. Tragikus, tább nyelv kárus Ávállt segá-tsácgárt. - Olyan volt, mint az Áljenzás egy futballmeccs vágán - mondta kásá'bb George Kemish fáttá.

A tizenhágyes csának parancsnoka, Lowe tiszt náogy májik csának, a tá-zes, tizenkettes, nágyes Ás a D jelásá kállzáltt haladt. Mivel egyik sem volt tele, sajít utasait Átáltette a májik náogy csánakba, Ás Ánkánteseket kárt a segá-tsácgárt kiáltozák felkutatásáira. Egy Árájig tartott, mire mindezt megszervezte, Ás vágál csupán nágy halott tudott kihájszni, kállzák Phillips rádiást, aki hamarosan meg is halt. Az egyes, Áttás Ás kettes csánakban is volt Áres hely, de az itt Ál' ná'kálln kitárt a hisztória; bekapaszkodtak az evezé'kbe, Ás megakadályozták a tengerás hogy odaevessenek a tá'ál' náhájny szájz máterre fuldokláb emberekhez. A tizenyolc csának Ásszesen tizenhájrom v-zbe esett hájtálttt mentett ki.

Hajnali fáol náogy felá nem lehetett tábbá segálykiáltást hallani. Idánkánt felcsendált a csánakokból egy zoltár rászegeen ordá-tozott valaki, aki tá hevesen bájtorá-totta magát whiskyvel. A csánakparancsnokok a táttben szálongatták egymást. Ás hirtelen fást lájtszott az Ágen. Minden szem rászegezá'dáltt. A Carpathia vágre elárte a 46°46', nyugat 50°14' pontot. Rostron parancsnok hájba fárkászte az Ájszakát, nem lájta a Titanic kállrvonalait. Phillips rádiás nyilván távedett a helymeghatározásban.

Rostron a biztonsáig kedvátárt mágis fellátt egy rakótát. Nagy meglepetásre szájmos vájlasz Árkezett: aprá, hálváb Iángok, amelyek lidárcfányánt táncoltak a tenger fálláltt. Meggyájtották a reflektorokat. A mozgás fányoszlopokban Ászáb Iájdák, mindenféle roncsokat lájttak, azután csánakokat, ahol az emberek hamar ellobbanáb tázeket gyájtottak szájraz Ájsájjaikbál, kalapjaikbál... Borzalmas katasztráfa tártá'hetett, ha a Titanic nincs sehol!

A Carpathia megállt. Csánakok siettek a hájtáltttak elá. Az utolsá táóialá' csak fáol kilenckor lápett a megmentá' fedélzetére. Rostron, mié'tt elhagyta a helyszá-nt, odahájztott, ahol a Titanic elsálllyedt. Az 1502 halottnak nem maradt semmi nyoma - a brit hájzábás bászkeságe magáival rájntotta Áket a málybe.

Náhájny káp a Titanic málybe merált roncsairál:

Ás a hájáb elmerálásá szakaszairál: